

сось кой можѣхъ да сѧ опознаемъ, за

Земли; и отъ гадбовъ срамъ, заради че они нематъ Господство, не са' человѣцы, но говѣда; и отрекшватса, като Апостолъ Петаръ отъ Христа, отъ та-кога почтено славянско имѧ, кое го почитатъ сичкіи благородѣмны человѣцы просвѣщенныхъ Дерикавъ; и кой хвалятъ Болгаре (*и да имѧ во вселеномъ народѣ лоши человѣцы), че са' правы, почтены и тѣдолюбивы; и заради че нема нищо въ Мирѣ постојно и вѣчно предъ Божій съдъ, мыслатъ, че и тіи можатъ да загубатъ свои Господства! Или сме мыи полоши отъ Евреи и Цыгане? Или и они не са' имали нѣкога свои Господства?

Такива гаѹбы Болгаре крылатъ свое родное имѧ! Сѣдатъ во высоки кѣши, сось драгоценны кѣщовны работы, въ хѣбавы дрехи, на добры кони, въ лоскавы, каллски (кочии), сось много работницы и проч. Праватъ и помогатъ на Церковы, Оучилища и Болница тамъ, дѣто имѧ много, направлены и одарены отъ народны Владетели и отъ дрѣги лица, и кой иматъ отъ нихъ богаты приходе и приносе. А первая свою майка, коя е' отхранила ихъный родъ пре-